

Brussel, 26 februari 2026
(OR. en)

6799/26

EF 50
ECOFIN 265
DELECT 38

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	23 februari 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	C(2026) 1076 final
Betreft:	GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE van 24.2.2026 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 wat betreft de berekening van de bijdragen van bepaalde instelling, de schrapping van een risico-indicator en procedurele wijzigingen

De delegaties vinden hierbij document C(2026) 1076 final.

Bijlage: C(2026) 1076 final

Brussel, 24.2.2026
C(2026) 1076 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 24.2.2026

tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 wat betreft de berekening van de bijdragen van bepaalde instelling, de schrapping van een risico-indicator en procedurele wijzigingen

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Krachtens artikel 100 van Richtlijn 2014/59/EU¹ (“BRRD”) hebben lidstaten financieringsregelingen (“afwikkelingsfondsen”, ook wel resolutiefondsen genoemd) opgezet met het oog op een doeltreffende toepassing van afwikkelingsinstrumenten en -bevoegdheden. Overeenkomstig artikel 102 van Richtlijn 2014/59/EU moesten de lidstaten de afwikkelingsfondsen geleidelijk opbouwen, door vooraf te betalen bijdragen te vragen aan kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (“instellingen”), over de duur van een initiële periode die per 31 december 2024 afliep, totdat het streefniveau van ten minste 1 % van de totale gedekte deposito’s van alle vergunninghoudende instellingen op hun grondgebied was bereikt.

Evenzo is in de bankunie een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds opgezet krachtens artikel 69 van Verordening (EU) nr. 806/2014², de verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme. Dit gemeenschappelijk afwikkelingsfonds moest tegen 31 december 2023 zijn streefniveau van ten minste 1 % van de gedekte deposito’s van alle vergunninghoudende kredietinstellingen in alle deelnemende lidstaten hebben bereikt.

Overeenkomstig, respectievelijk, artikel 102, lid 3, BRRD en artikel 69, lid 4, van de verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme moesten, indien de beschikbare financiële middelen van de afwikkelingsfondsen of van het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds hun streefniveaus onderschrijden, de jaarlijks door instellingen vooraf te betalen bijdragen worden hervat totdat het streefniveau opnieuw is bereikt.

Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014³ (“de gedelegeerde verordening”) beregelt de berekening en inning van door instellingen aan de afwikkelingsfondsen verschuldigde bijdragen.

Veranderingen in de Level 1-wetgeving – en met name wijzigingen in de BRRD en het feit dat met Verordening (EU) 2019/2033⁴ (Investment Firms Regulation – “IFR”) en Richtlijn (EU) 2019/2034⁵ (Investment Firms Directive – “IFD”) het nieuwe prudentiële regime voor beleggingsondernemingen is vastgesteld – hebben het noodzakelijk gemaakt om de

¹ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

² Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1, ELI:<http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 44).

⁴ Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 1).

⁵ Richtlijn (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende het prudentiële toezicht op beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijnen 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU en 2014/65/EU (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 64).

gedelegeerde verordening te herzien zodat deze afgestemd blijft op de gewijzigde wetgeving. Daarnaast heeft ervaring bij het innen van bijdragen tijdens de initiële periode geleerd dat een aantal wijzigingen van de inningsprocedure nodig is. Tegelijkertijd wil de voorgenomen herziening de ruimere doelstelling van de Unie behalen om evenredigheid te verzekeren, het regelgevingskader te vereenvoudigen en de regeldruk te verminderen.

A. Wijziging van artikel 3, punt 2) – Definitie van “beleggingsondernemingen” en “bevoegde autoriteit”

Artikel 3, punt 2), van de gedelegeerde verordening geeft een definitie van “beleggingsondernemingen” ten behoeve van de berekening van de bijdragen aan ontwikkelingsfondsen. In de huidige definitie wordt verwezen naar de definitie van beleggingsondernemingen in artikel 2, lid 1, punt 3), BRRD, die op haar beurt doorverwijst naar de definitie in de verordening kapitaalvereisten⁶ (“CRR”) en de kapitaaldrempel in artikel 28, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU⁷ (“CRD IV”). Artikel 3, punt 2), van de gedelegeerde verordening verengt de scope van de definitie verder door bepaalde beleggingsondernemingen waarvoor krachtens artikel 96, lid 1, CRR lagere kapitaalvereisten gelden, uit te sluiten, net als ondernemingen die multilaterale handelsfaciliteiten exploiteren overeenkomstig punt 8 van bijlage I, afdeling A, van Richtlijn 2014/65/EU⁸ (“MiFID II”), tenzij deze bepaalde specifieke, risicovollere activiteiten uitoefenen (zoals handelen voor eigen rekening, financiële instrumenten overnemen of deze plaatsen met plaatsingsgarantie). Zoals toegelicht in overweging 3 bij de gedelegeerde verordening, wordt de bevoegdheid om de bijdragemethode voor deze beleggingsondernemingen die van de gedelegeerde verordening zijn uitgesloten, maar wel onder de BRRD vallen, overgelaten aan de lidstaten.

Sinds de vaststelling van de gedelegeerde verordening is het prudentiële raamwerk dat op beleggingsondernemingen van toepassing is, grondig herzien via de vaststelling van de IFR en de IFD, die een nieuw prudentieel regime voor beleggingsondernemingen hebben ingevoerd. Meer bepaald is de definitie van beleggingsondernemingen in de BRRD gewijzigd bij artikel 63 IFD om deze af te stemmen op dit nieuwe regime. Daardoor wordt in artikel 2, lid 1, punt 3), BRRD nu verwezen naar beleggingsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 22), IFR.

De definitie van “beleggingsondernemingen” in artikel 4, lid 1, punt 22), IFR verwijst op haar beurt door naar de definitie van beleggingsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1), MiFID II. In de definitie van beleggingsondernemingen van de BRRD is de scope verder beperkt tot uitsluitend beleggingsondernemingen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 9, lid 1, IFD (d.w.z. het aanvangskapitaalvereiste van ten minste 750 000 EUR en een vergunning om beleggingsdiensten aan te bieden en op grond van MiFID II actief te zijn in het handelen voor eigen rekening en het overnemen van financiële instrumenten of het plaatsen daarvan met plaatsingsgarantie – activiteiten 3 en 6 van bijlage I, afdeling A, MiFID II).

⁶ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁷ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

⁸ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

Deze ondernemingen, die in toezichtspraktijk gewoonlijk “klasse 1”- en “klasse 2”-beleggingsondernemingen worden genoemd, beschikken over een vergunning om diensten en activiteiten te verrichten waaraan een significanter financieel en operationeel risico is verbonden. Beleggingsondernemingen met lagere kapitaalvereisten dan die welke in artikel 9, lid 1, IFD zijn bepaald, die doorgaans klein en niet-verweven zijn en de activiteiten 3 en 6 van bijlage I, afdeling A, MiFID II niet uitoefenen (gewoonlijk “klasse 3”-ondernemingen genoemd), vallen niet onder de definitie van beleggingsondernemingen van de BRRD.

Om het oorspronkelijke toepassingsbereik van de gedelegeerde verordening te behouden, dat, zoals uitgelegd, enger is dan het toepassingsbereik van de BRRD, is het noodzakelijk om de definitie aan te passen aan de wetswijzigingen die hebben plaatsgevonden.

Aangezien ondernemingen met een vergunning om uitsluitend een multilaterale handelsfaciliteit te exploiteren (activiteit 8 van bijlage I, afdeling A, MiFID II) zonder ook de activiteiten 3 of 6 uit te oefenen, niet langer onder de herziene definitie van “beleggingsonderneming” in de BRRD vallen, is de overeenkomstige uitsluiting in artikel 3, punt 2), van de gedelegeerde verordening niet langer noodzakelijk en moet deze worden geschrapt.

Daarentegen blijft de uitsluiting van ondernemingen die momenteel onder artikel 96 CRR vallen, verder relevant. Krachtens de wijzigingen van de CRR komt artikel 96 CRR echter vanaf 26 juni 2026 te vervallen. De kruisverwijzing naar deze bepaling zou dus na die datum niet langer werkzaam zijn. Om ervoor te zorgen dat het toepassingsbereik van de gedelegeerde verordening ten aanzien van beleggingsondernemingen ook na die datum hetzelfde blijft, neemt deze verordening de inhoudelijke beschrijving van de categorieën beleggingsondernemingen waarop artikel 96, lid 1, punten a) en b), CRR⁹ ziet, op in de gewijzigde definitie.

De IFD heeft ook een nieuwe definitie ingevoerd van bevoegde autoriteit belast met het toezicht op beleggingsondernemingen die onder het met de IFD en IFR vastgestelde prudentiële raamwerk vallen. De definitie van “bevoegde autoriteit” in de gedelegeerde verordening moet dus dienovereenkomstig worden gewijzigd zodat deze ook deze bevoegde autoriteit omvat en zodat ervoor wordt gezorgd dat de bevoegde autoriteit met de afwikkelingsautoriteiten samenwerkt zoals door de gedelegeerde verordening voorgeschreven.

⁹ Artikel 96, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 luidt als volgt:

“1. Voor de toepassing van artikel 92, lid 3, gebruiken de volgende beleggingsondernemingen die aanvankskapitaal aanhouden als bepaald in artikel 28, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU, de in lid 2 van dit artikel bepaalde berekening van het totaal van de risicoposten:

- a) beleggingsondernemingen die voor eigen rekening uitsluitend handelen om orders van cliënten in te willigen of uit te voeren, of om toegang te verkrijgen tot een clearing- en afwikkelingssysteem of een erkende beurs in de hoedanigheid van gemachtigde of uitvoerder van een order van een cliënt;
- b) beleggingsondernemingen die aan alle volgende voorwaarden voldoen:
 - i) zij houden geen gelden of effecten van cliënten aan;
 - ii) zij handelen uitsluitend voor eigen rekening;
 - iii) zij hebben geen externe cliënten;
 - iv) de uitvoering en afwikkeling van hun transacties vindt plaats onder verantwoordelijkheid en garantie van een clearinginstelling.”

B. Wijziging van de methode voor het berekenen van bijdragen van bepaalde instellingen (beleggingsondernemingen)

Met de invoering door de IFR en de IFD van het nieuwe prudentiële raamwerk voor beleggingsondernemingen, dat van toepassing werd per 26 juni 2021, is de noodzaak ontstaan om de gedelegeerde verordening ook op de volgende punten te wijzigen.

Bepaalde grote beleggingsondernemingen (met totale geconsolideerde activa tot 15 miljard EUR) hoeven niet langer de CRR en de CRD na te leven, en hoeven niet langer de betrokken informatie aan de bevoegde autoriteiten te rapporteren. Bijgevolg zijn die beleggingsondernemingen niet langer verplicht om voor prudentiële doeleinden de informatie te rapporteren die nodig is om bijdragen te berekenen volgens de methode die in de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening is vastgesteld.

Bij dit punt gaat het om de beleggingsondernemingen die bekend staan als “klasse 2”-beleggingsondernemingen¹⁰, die nu buiten het toepassingsbereik van de CRR/CRD vallen, maar waarvoor niettemin wel nog de risicogewogen bijdragen gelden, overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening.

Aangezien deze ondernemingen doorgaans minder van systemisch belang zijn dan grotere ondernemingen, moet voor hen een vereenvoudigde methode gelden voor het berekenen van de bijdragen. Zij zullen dus onderworpen worden aan de jaarlijkse basisbijdrage, met slechts een aanpassing overeenkomstig artikel 5 van de gedelegeerde verordening (aftrekkingen). Daarnaast zullen deze “klasse 2”-beleggingsondernemingen de optie hebben om de toepassing van de aanvullende risicoaanpassing op grond van de artikelen 6 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening te vragen, indien de beleggingsonderneming voldoende bewijs kan leveren dat het overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 berekende bedrag lager zou zijn dan het bedrag dat uitsluitend overeenkomstig artikel 5 wordt berekend. In dat geval moet de afwikkelingsautoriteit het lagere bedrag toepassen. Deze benadering is evenredig aan het laag-risico-karakter van de meeste van deze beleggingsondernemingen zowel in termen van rapportagelasten (aangezien slechts enkele data op grond van artikel 5 zullen moeten worden gerapporteerd) als in kwantitatieve termen (aangezien de aanvullende risicoaanpassing alleen van toepassing zou zijn indien deze in een lagere bijdrage resulteert).

De bovenstaande wijziging zou geen kleinere (“klasse 2”) beleggingsondernemingen moeten betreffen die momenteel onder de regeling met een vast bedrag vallen zoals die in artikel 10 van de gedelegeerde verordening is bepaald – en die verder van toepassing moet blijven op de beleggingsondernemingen die daarvoor kwalificeren. Dat valt te verantwoorden door de zeer kleine omvang van die instellingen (minder dan 1 miljard EUR aan activa en 300 miljoen EUR aan passiva), die inhoudt dat de kans dat zij moeten worden afgewikkeld, kleiner is en

¹⁰ “Klasse 2”-beleggingsondernemingen is een restcategorie die beleggingsondernemingen omvat die niet onder “klasse 1”-beleggingsondernemingen of “klasse 3”-beleggingsondernemingen vallen. Beleggingsondernemingen die handelen voor rekening of financiële instrumenten overnemen en/of plaatsen met plaatsingsgarantie en die aan bepaalde drempels voor hun geconsolideerde activa voldoen, worden ingedeeld als “klasse 1”- of “klasse 1 minus”-beleggingsondernemingen. Zowel “klasse 1”, met een vergunning als kredietinstelling (cf. artikel 4, lid 1, punt 1 ter), CRR en artikel 8 bis CRD) als “klasse 1 minus” met een vergunning als beleggingsonderneming (cf. artikel 5, lid 1, IFD en artikel 1, lid 2, en artikel 1, lid 5, IFR) vallen nog steeds onder de CRR/CRD-vereisten. Daarom zouden zij moeten blijven bijdragen aan afwikkelingsfondsen zoals zij tot dusver hebben gedaan, in overeenstemming met de huidige gedelegeerde verordening. “Klasse 3”-beleggingsondernemingen – die geacht worden voldoende “klein en niet-verweven” te zijn (overweging 17 en artikel 12 IFR) – vallen niet onder de BRRD – en dus ook niet onder de gedelegeerde verordening – omdat zij geen activiteiten “handelen voor eigen rekening” en “overnemen” mogen verrichten.

dat bij afwikkeling de impact ervan op de financiële stabiliteit en op het afwikkelingsfonds beperkt is.

Wat betreft “klasse 2”-beleggingsondernemingen waarvoor momenteel de risicogewogen bijdragen gelden, volgt, overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening, de mogelijkheid om te kiezen tussen de toepassing van de jaarlijkse basisbijdrage krachtens artikel 5 van de gedelegeerde verordening of het proces van rapportage en berekening van de CRR-maatstaven een benadering die vergelijkbaar is met artikel 10 van de gedelegeerde verordening, dat de methode bepaalt voor het berekenen van de forfaitaire bijdrage voor zeer kleine instellingen – in plaats van de berekening van de risicogebaseerde bijdragen – maar die deze kleine instellingen de mogelijkheid laat om voor een andere berekeningsmethode te kiezen (basisbijdrage aangepast krachtens artikel 5) indien deze methode een lagere bijdrage oplevert (artikel 10, lid 7, van de gedelegeerde verordening). Voor de “klasse 2”-beleggingsondernemingen die de drempels van artikel 10, lid 6, van de gedelegeerde verordening overschrijden, zou de keuzemogelijkheid er dus bestaan om de risicoaanpassing krachtens de artikelen 5 tot en met 9 toe te passen, aangezien de berekening krachtens artikel 5 voor hen het normale regime zou zijn. .

Beleggingsondernemingen die onder artikel 5, lid 1, IFD vallen, moeten bijdragen overeenkomstig de methode voor aanvullende risicoaanpassing beschreven in de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening, indien de bevoegde autoriteit formeel haar discretie op grond van artikel 5, lid 1, IFD heeft uitgeoefend om die beleggingsondernemingen te onderwerpen aan de prudentiële vereisten van het CRR/CRD-raamwerk. Hierbij gaat het doorgaans om ondernemingen waarvan de grootte, de activiteiten of de potentiële systemische impact verantwoordt dat zij op een vergelijkbare wijze als kredietinstellingen worden behandeld, ook al voldoen zij niet aan de drempels voor activatotaal van “klasse 1”-beleggingsondernemingen. Parallel hiermee moeten ook beleggingsondernemingen die onder artikel 1, lid 5, IFR vallen, die deel uitmaken van een groep waarvoor CRR-consolidatie geldt en die ervoor kiezen om (met goedkeuring van de toezichthouder) de CRR op individuele basis toe te passen, wat afwikkelingsbijdragen betreft worden beoordeeld aan de hand van de methode van de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening. Aangezien in beide gevallen deze ondernemingen daadwerkelijk opereren onder het prudentiële CRR-regime, moeten zij niet langer onder de specifieke benadering vallen die voor “klasse 2”-beleggingsondernemingen wordt voorgesteld, doch onder de risicoaanpassing op grond van de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening, op basis van volledig toepasselijke en rapporteerbare CRR-maatstaven. Deze benadering garandeert coherentie tussen het prudentieel toezicht en de risicoaanpassing van bijdragen doordat zij discrepanties vermijdt in de behandeling van instellingen die onder de CRR/CRD vallen.

C. Schrapping van de risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva”

Door de wijzigingen in de BRRD is het zeer moeilijk geworden om de risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” uit artikel 6, lid 1, van de gedelegeerde verordening in de praktijk toe te passen.

Deze moeilijkheid vloeit voort uit de uitgebreide wijzigingen die in het MREL (minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva) zijn aangebracht nadat de gedelegeerde verordening deze risico-indicator had vastgesteld.

Meer bepaald was het MREL, toen de eerste versie van de BRRD in werking is getreden, in beginsel van toepassing op alle instellingen – zowel op individueel als op geconsolideerd niveau. Na de verdere wijzigingen die in de BRRD zijn aangebracht met Richtlijn (EU)

2019/879¹¹ (“BRRD 2”), en met name met Richtlijn (EU) 2024/1174¹² (“Daisy Chains-richtlijn”), werd het MREL toegesneden op de specifieke afwikkelingsstrategie van iedere instelling. Dit houdt onder meer in dat er tussen bankgroepen verschillen zijn wat betreft de vraag op welk consolidatieniveau het MREL wordt toegepast en/of verschillen in de kalibrering van het MREL tussen instellingen bestemd voor liquidatie in plaats van afwikkeling (die geen MREL hebben) en instellingen bestemd voor resolutie, of tussen het “point of entry” van een af te wikkelen groep en haar dochterondernemingen, of zelfs tussen de dochterondernemingen. De risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” is dus niet langer een geschikte parameter om de bijdragen van alle instellingen aan te passen aan hun risicoprofiel¹³.

Meer bepaald is het voor alle instellingen onmogelijk geworden om alle informatie (datapunten) te verschaffen die nodig is om de MREL-risico-indicator op een eenvormige en geharmoniseerde wijze te berekenen. Daartegenover staat dat de MREL-risico-indicator, als slechts een van vele indicatoren, een zeer beperkte impact heeft op de berekening van het totale bedrag van de bijdrage (nl. gemiddeld rond 1 % tot 3 %). Om deze risico-indicator aan te passen zodat deze het gewijzigde MREL-raamwerk weerspiegelt, zou een volledige herziening nodig zijn van de bepalingen die deze indicator beregelen – en als gevolg daarvan een aanzienlijke toename van de informatie die instellingen aan afwikkelingsautoriteiten zouden moeten verschaffen om de aanpassing op basis van deze risico-indicator mogelijk te maken. Een en ander zou buiten verhouding staan tot de beperkte impact ervan.

Bovendien zou de schrapping van de MREL-risico-indicator niet betekenen dat MREL-gerelateerde aspecten niet langer in aanmerking zullen worden genomen om de bijdragen voor risico aan te passen. Op grond van artikel 6, lid 6, van de gedelegeerde verordening moet de risico-indicator “afwikkelbaarheid” worden beoordeeld overeenkomstig titel II, hoofdstuk II, BRRD. Overeenkomstig dat hoofdstuk, en met name artikel 15, lid 2, BRRD, omvat die beoordeling de in afdeling C van de bijlage bij de BRRD opgenomen punten – waarvan er vele direct of indirect verband houden met het MREL, en/of van invloed zijn op de wijze waarop het MREL wordt gekalibreerd en de vraag of dit toereikend is. Als gevolg daarvan zijn MREL-gerelateerde instrumenten reeds structureel geïntegreerd in de risico-indicator “afwikkelbaarheid”¹⁴.

Wanneer de MREL-risico-indicator zal zijn geschrapt, zullen bijdragen nog steeds risicogewogen zijn op basis van de pijler “Risicoblootstelling” zoals die in artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 2, van de gedelegeerde verordening is bepaald. In lijn met het in artikel 20, lid 1, van de gedelegeerde verordening geformuleerde algemene beginsel moeten de overige risico-

¹¹ Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en Richtlijn 98/26/EG (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 296).

¹² Richtlijn (EU) 2024/1174 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU en Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot bepaalde aspecten van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (PB L, 2024/1174, 22.4.2024).

¹³ De risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” kan voor liquidatie bestemde instellingen die geen MREL hebben, benadelen, terwijl de schrapping ervan voor hen geen negatieve impact zou hebben.

¹⁴ Voorts is het zo dat daar waar artikel 103, lid 7, punt f), BRRD afwikkelbaarheid noemt als een van de elementen die in de gedelegeerde handeling in aanmerking moeten worden genomen, eigen vermogen en in aanmerking komende passiva die het MREL overschrijden, niet worden vermeld.

indicatoren van de pijler “Risicoblootstelling” evenredig worden herschaald zodat de som van hun wegingsfactoren 1 is.

D. Verbeteringen van de gedelegeerde verordening wat betreft bepaalde procedurele kwesties

Aanpassingen

De ervaring die bij het innen van bijdragen tijdens de initiële periode van de afwikkelingsfondsen is opgedaan, heeft laten zien dat er meer duidelijkheid moet komen over de termijn die moet gelden voor de mogelijkheid om voor bij de afwikkelingsautoriteiten ingediende informatie aanpassingen en herzieningen te vragen, waarvan sprake in artikel 17, leden 3 en 4, van de gedelegeerde verordening. De wijzigingsverordening voert een termijn in die loopt vanaf de datum waarop de instelling is kennisgegeven van het besluit over de jaarlijkse bijdrage, en afloopt op 31 januari van het jaar na de vierde bijdrageperiode na die waarin van dat besluit is kennisgegeven¹⁵.

Deze voorgestelde termijn, die niet kan worden opgeschort, wil instellingen en afwikkelingsautoriteiten meer rechtszekerheid en voorspelbaarheid bieden, zonder de procedure voor aanpassingen te koppelen aan nationale verval- of verjaringstermijnen, die sterk uiteenlopen tussen lidstaten. Deze voorgestelde termijn geldt voor aanpassingen die uitgaan van zowel instellingen als afwikkelingsautoriteiten, en de uiterste termijn van 31 januari is afgestemd op de termijn om de betrokken informatie te rapporteren ten behoeve van de berekening van de jaarlijkse bijdragen. Voor alle duidelijkheid, die termijn mag afwikkelingsautoriteiten niet beletten om, overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de gedelegeerde verordening, gebruik te maken van schattingen of aannames wanneer de binnen die termijn verlangde informatie niet tijdig door de betrokken instelling is verschaft.

Om een coherente en evenredige overgang naar de nieuwe vervaltermijn te verzekeren, wordt een specifieke datum ingevoerd voor aanpassingsverzoeken wat betreft bijdrageperioden voorafgaand aan het van toepassing worden van bovenstaande nieuwe vervaltermijn. Daarom bepaalt de wijzigingsverordening dat alle verzoeken om aanpassing of herziening met betrekking tot bijdrageperioden vóór de bijdrageperiode 2026, slechts tot 31 januari 2031 kunnen worden ingediend. Deze overgangstermijn geldt ook voor verzoeken die uitgaan van instellingen en afwikkelingsautoriteiten.

Schrapping van de noemer “interbancaire passiva”

Tijdens de initiële periode van inning van vooraf te betalen bijdragen is duidelijk geworden dat de noemer van de indicator “Aandeel in de interbancaire leningen en deposito’s in de Europese Unie, wat het belang van de instelling voor de economie van de lidstaat van vestiging weergeeft” waarvan sprake in artikel 6, lid 4, van de gedelegeerde verordening – die de waarde is van de “Totale interbancaire leningen en deposito’s in de EU” waarvan sprake in STAP 1 van bijlage I bij de gedelegeerde verordening –, niet vereist is om bijdragen te berekenen. Op basis van artikel 9 en de stappen 2 tot en met 6 van bijlage I bij de gedelegeerde verordening zouden dezelfde uitkomsten – in termen van zowel de risicoaanpassingsmultiplicator \tilde{R}_n als de jaarlijkse bijdrage c_n – worden verkregen door alleen de teller van de betrokken formule te gebruiken, nl. het totale bedrag aan interbancaire leningen en interbancaire deposito’s van de instelling. Om de berekening te vereenvoudigen en de daarmee samenhangende regeldruk te verminderen, moet de noemer dus worden

¹⁵ De voorgestelde periode (die neerkomt op vier jaar en negen maanden) lijkt een redelijke periode te zijn om aanpassingen toe te staan, aangezien deze voldoende tijd laat om verificaties uit te voeren van aanvullende data, terwijl zij toch een redelijke mate van rechtszekerheid verzekert.

geschrappt, samen met de overeenkomstige rapportageverplichtingen voor autoriteiten op grond van artikel 15 van de gedelegeerde verordening. Om tot uiting te brengen dat de indicator niet langer een noemer omvat, wordt de term “aandeel” vervangen door “totale bedrag”, zowel in artikel 6, lid 4, als in bijlage I (stappen 1 en 4).

E. Wijzigingen van de huidige bepalingen

De vaststelling van een nieuw prudentieel raamwerk voor beleggingsondernemingen, dat werd ingevoerd met de IFD en de IFR, vereist de wijziging van bepaalde door de gedelegeerde verordening vastgestelde definities. De definitie van “beleggingsondernemingen” in artikel 3, punt 2), van de gedelegeerde verordening en de definitie van “bevoegde autoriteit” in artikel 3, punt 8), van de gedelegeerde verordening moeten dus worden bijgewerkt om de definities weer te geven die met het nieuwe prudentiële raamwerk zijn ingevoerd.

In het nieuwe prudentiële raamwerk voor beleggingsondernemingen zijn beleggingsondernemingen met een totaal bedrag aan geconsolideerde activa onder bepaalde drempels – in beginsel – niet langer onderworpen aan de kapitaal- en liquiditeitsvereisten die in de CRD en de CRR zijn vastgesteld. Bijgevolg zijn de aanvullende maatstaven voor risicoaanpassing uit de gedelegeerde verordening, die op dergelijke vereisten zijn gebaseerd, niet langer op die beleggingsondernemingen van toepassing. De wijzigingsverordening bepaalt daarom dat hun bijdragen worden berekend overeenkomstig de risicoaanpassing van hun jaarlijkse basisbijdrage krachtens artikel 5. Daarnaast krijgen die beleggingsondernemingen de optie om de toepassing te vragen van de aanvullende risicoaanpassing krachtens de artikelen 6 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening, wanneer de toepassing van deze methode een lagere bijdrage zou opleveren. Ten slotte voorziet de wijzigingsverordening in twee afwijkingen van de algemene berekeningsmethode krachtens artikel 5, ingeval de bevoegde autoriteit bij wijze van uitzondering heeft besloten om op deze beleggingsondernemingen – in overeenstemming met het toepasselijke prudentiële regime – de kapitaal- en liquiditeitsvereisten uit de CRD/CRR toe te passen. In die gevallen zou de risicoaanpassing op basis van de maatstaven met betrekking tot de CRD/CRR, die door de artikelen 6 tot en met 9 zijn vastgesteld, van toepassing worden.

De toepasbaarheid van de indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” is negatief beïnvloed door uitgebreide wijzigingen die in de BRDD in het MREL zijn aangebracht, en als gevolg daarvan, is deze risico-indicator niet langer geschikt om eenvormig te worden toegepast om de bijdragen van alle instellingen aan te passen in verhouding tot hun risicoprofiel. Daarom voorziet de wijzigingsverordening in de schrapping van de MREL-risico-indicator en de betrokken bepalingen en verwijzingen in de artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening en in de bijlage. Daarnaast voorziet zij in de herschaling van het risicogewicht van de drie overige risico-indicatoren in de risicopijler “Risicoblootstelling” in artikel 7, lid 2, om voor deze risicopijler een totaalgewicht 1 te behouden.

De noemer van de indicator “Aandeel in de interbancaire leningen en deposito’s in de Europese Unie, wat het belang van de instelling voor de economie van de lidstaat van vestiging weergeeft” die in artikel 6, lid 4, is vastgesteld, is niet noodzakelijk om de bijdragen te berekenen omdat dezelfde uitkomst wordt verkregen door de teller te herschalen overeenkomstig stap 3 van bijlage 1. De in artikel 15 van de gedelegeerde verordening bepaalde verplichting voor afwikkelingsautoriteiten om de Europese Bankautoriteit (EBA) de informatie te verschaffen die zij van alle op hun grondgebied gevestigde instellingen hebben ontvangen met betrekking tot interbancaire passiva en deposito’s, is dus redundant gebleken voor het berekenen van de noemer van deze indicator. Deze verplichting wordt dus geschrappt.

Om rechtszekerheid en voorspelbaarheid te garanderen, wordt een vervalt termijn ingevoerd voor de mogelijkheid om aanpassingen of herzieningen te vragen voor bij afwikkelingsautoriteiten ingediende informatie of data. Deze termijn loopt vanaf de datum waarop de instelling krachtens artikel 13, leden 1 en 2, van deze verordening wordt kennisgegeven van het besluit over de jaarlijkse bijdrage, en moet aflopen op 31 januari van het jaar volgend op de vierde bijdrageperiode na de bijdrageperiode waarin van dat besluit is kennisgegeven. De vervalt termijn kan niet worden opgeschort. Deze nieuwe vervalt termijn moet van toepassing zijn vanaf 1 januari 2026, hetgeen betekent dat deze zal gelden voor verzoeken tot aanpassing van bijdragebesluiten waarvan voor de periode 2026 en alle volgende cycli wordt kennisgegeven.

Voor bijdrageperiodes vóór de bijdrageperiode 2026 zal een overgangsregeling een termijn voor de indiening van aanpassingsverzoeken vaststellen op 31 januari 2031. Deze nieuwe vervalt termijn moet vanaf de datum van inwerkingtreding van de wijzigingsverordening van toepassing zijn op bijdrageperiodes voorafgaand aan de bijdrageperiode 2026.

Om snel te zorgen voor consistentie tussen de juridische situatie wat betreft de MREL-risico-indicator en de *de facto* niet-toepassing ervan door afwikkelingsautoriteiten als gevolg van het feit dat de betrokken data niet beschikbaar zijn, moeten wijzigingen betreffende de schrapping van de MREL-risico-indicator vanaf 1 januari 2026 van toepassing zijn.

Om zo snel mogelijk de rapportagedruk voor afwikkelingsautoriteiten en instellingen tot een minimum te beperken, moeten de aanpassingen betreffende de schrapping van de noemer in die indicator “interbancaire leningen en deposito’s” vanaf 1 januari 2026 van toepassing zijn.

Om de definities van “beleggingsondernemingen” en “bevoegde autoriteit” zo snel mogelijk af te stemmen op de nieuwe definities in de betrokken richtlijnen, moeten de wijzigingen van deze definities vanaf 1 januari 2026 van toepassing zijn.

Om autoriteiten voldoende tijd te bieden hun systemen en praktijken voor het verzamelen van data aan te passen, moeten de veranderingen die voortvloeien uit de nieuwe bijdragemethode voor “klasse 2”-beleggingsondernemingen en de nieuwe kennisgevingsverplichting van toezichthoudende autoriteiten vanaf 1 januari 2027 van toepassing zijn.

2. RAADPLEGING VOORAFGAAND AAN DE AANNEMING VAN DE HANDELING

Voor het opstellen van deze gedelegeerde verordening heeft de Commissie deskundigen geraadpleegd op de bijeenkomsten van 18 december 2024, 19 juni 2025 en 4 november 2025 van haar deskundigengroep banken, betalingen en verzekeringen (EGBPI). De rol van deze deskundigengroep is onder meer om de Commissie advies en deskundigheid ter beschikking te stellen wat betreft de voorbereiding van gedelegeerde handelingen. De deskundigengroep bestaat uit aangesloten en waarnemende deskundigen die door het Europees Parlement, de lidstaten, de ECB en de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad zijn aangewezen. De Commissie heeft vóór, tijdens en kort na die bijeenkomsten de standpunten van de leden en waarnemers van de deskundigengroep ingewonnen en daarmee rekening gehouden bij het opstellen van deze verordening.

Een effectbeoordeling staat niet gepland omdat de voorgestelde wijzigingen geen significante economische gevolgen hebben. Meer bepaald zijn de voorgestelde wijzigingen gewoon aanpassingen van een aantal bepalingen van de gedelegeerde verordening aan wijzigingen die in Uniewetgeving zijn doorgevoerd bij de BRRD 2, de Daisy Chains-richtlijn, de IFR en de IFD, en dienen zij om de druk te verminderen en de regels te vereenvoudigen.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Artikel 1, punt 1), a), van deze verordening bevat de wijzigingen die noodzakelijk zijn om de definitie van beleggingsondernemingen in artikel 3, punt 2), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 aan te passen aan de definitie van beleggingsondernemingen in Richtlijn 2014/59/EU, maar wel de oorspronkelijke uitsluitingen uit de gedelegeerde verordening te behouden voor zover deze al niet van de richtlijn waren uitgesloten.

Artikel 1, punt 1), b), neemt in artikel 3, punt 8), van de gedelegeerde verordening de definitie op van bevoegde autoriteit die gemachtigd is om toezicht te houden op beleggingsondernemingen, zoals bepaald in artikel 3, lid 1, punt 5), van Richtlijn (EU) 2019/2034.

Artikel 1, punt 1), c), schrapt de definitie van MREL.

Artikel 1, punt 2), a), schrapt punt a) uit artikel 6, lid 2, dat voorzag in de risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” in de risicopijler “Risicoblootstelling”.

Artikel 1, punt 2), b), wijzigt artikel 6, lid 4, om de term “Aandeel in de interbancaire leningen en deposito’s in de Europese Unie, wat het belang van de instelling voor de economie van de lidstaat van vestiging weergeeft” te veranderen in “Totaal bedrag aan interbancaire leningen en deposito’s in de Europese Unie, wat het belang van de instelling voor de economie van de lidstaat van vestiging weergeeft”.

Artikel 1, punt 3), vervangt artikel 7, lid 2, om de MREL-risico-indicator uit deze bepaling te schrappen, maar wel hetzelfde aandeel van relatief risicogewicht te behouden in de drie overige risico-indicatoren in de risicopijler “Risicoblootstelling”.

Artikel 1, punt 4), schrapt artikel 8, lid 2, dat voorziet in de toepassing op elke instelling die onderdeel is van een groep, van de uitkomst van de voor een groep op geconsolideerd niveau berekende MREL-risico-indicator, ingeval van door de bevoegde autoriteit ontleende ontheffing om het MREL op individueel niveau toe te passen.

Artikel 1, punt 5), voegt een nieuw artikel 11 bis toe. Artikel 11 bis, lid 1, bepaalt dat de bijdragen van beleggingsondernemingen die over een vergunning beschikken en onder toezicht staan in het kader van Richtlijn 2014/65/EU en onder toezicht staan voor naleving van de prudentiële vereisten in het kader van Richtlijn (EU) 2019/2034 en die niet onder de afwijking van artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) 2019/2033 vallen, worden berekend overeenkomstig artikel 5 (risicoaanpassing van jaarlijkse basisbijdragen). Artikel 11 bis, lid 2, voorziet in twee afwijkingen van de algemene berekeningsmethode krachtens artikel 5, ingeval de bevoegde autoriteit, op de in het toepasselijke prudentiële raamwerk vastgestelde voorwaarden, heeft besloten de in Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde strengere kapitaal- en liquiditeitsvereisten toe te passen. In dat geval moet de methode voor risicoaanpassing uit de artikelen 5 tot en met 9 van de gedelegeerde verordening worden toegepast. Artikel 11 bis, lid 3, biedt deze beleggingsondernemingen de optie om de toepassing van de aanvullende risicoaanpassing krachtens de artikelen 6 tot en met 9 te vragen indien zulks een lager bijdragebedrag oplevert. Artikel 11 bis, lid 4, stelt de rapportageverplichtingen vast voor beleggingsondernemingen die willen gebruikmaken van de opties waarvan sprake in het voorafgaande lid 3 van datzelfde artikel.

Artikel 1, punt 6), a), wijzigt artikel 14, lid 3, om de achterhaalde verwijzing naar Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van de Commissie te actualiseren.

Artikel 1, punt 6), b), voegt aan artikel 14, lid 5, toe dat, wanneer er voor informatie of data ingediend bij de afwikkelingsautoriteiten bijwerkingen of correcties komen, die bijwerkingen

of correcties moeten worden ingediend binnen de in artikel 17, lid 5, bepaalde vervalttermijn. Het preciseert dat voor de bijwerkingen of correcties dezelfde beperkingen in de tijd gelden als voor aanpassingen en herzieningen.

Artikel 1, punt 7), schrapt artikel 15 van de gedelegeerde verordening, dat de verplichting voor afwikkelingsautoriteiten vaststelt om de Europese Bankautoriteit (EBA) de informatie te verschaffen die zij van instellingen met betrekking tot interbancaire passiva en deposito's ontvangen, ten behoeve van de berekening van de noemer van de in artikel 6, lid 4, vastgestelde indicator "Aandeel in de interbancaire leningen en deposito's".

Artikel 1, punt 8), voegt een nieuw lid 5 toe aan artikel 17, dat een vervalttermijn vaststelt voor het verzoek om aanpassing of herziening van informatie die instellingen bij afwikkelingsautoriteiten indienen ten behoeve van de berekening van bijdragen, alsmede ten behoeve van aanpassingen of herzieningen die uitgaan van de autoriteiten.

Artikel 1, punt 9), wijzigt artikel 19, lid 3, om voor de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op beleggingsondernemingen die onder het prudentiële raamwerk van Richtlijn (EU) 2019/2034 en Verordening (EU) 2019/2033 vallen, de verplichting vast te stellen om de afwikkelingsautoriteiten kennis te geven indien zij heeft besloten om, in de uitzonderlijke gevallen die in het toepasselijke prudentiële raamwerk zijn vastgesteld, op de beleggingsonderneming de strengere kapitaal- en liquiditeitsvereisten van Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 toe te passen.

Artikel 1, punt 10), voegt een nieuw lid toe aan artikel 20 om een termijn te bepalen voor het indienen van verzoeken om aanpassing of herziening van informatie ten behoeve van de berekening van jaarlijkse bijdragen voor bijdrageperiode vóór 2026.

Artikel 1, punt 11), wijzigt de bijlage. In bijlage I wordt stap 1 voor de berekening van de jaarlijkse bijdragen in bijlage I gewijzigd om stap 1 aan te passen aan de schrapping van de MREL-risico-indicator en de schrapping van de noemer van de indicator "Aandeel in de interbancaire leningen en deposito's". In bijlage I wordt stap 4 voor de berekening van de jaarlijkse bijdragen in bijlage I gewijzigd om stap 4 aan te passen aan de schrapping van de MREL-risico-indicator en de schrapping van de noemer van de indicator "Aandeel in de interbancaire leningen en deposito's".

Artikel 2 bepaalt de datum van inwerkingtreding van de verordening en de datums waarop de verschillende bepalingen van toepassing worden.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 24.2.2026

tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 wat betreft de berekening van de bijdragen van bepaalde instelling, de schrapping van een risico-indicator en procedurele wijzigingen

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad¹, en met name artikel 103, lid 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het prudentiële raamwerk voor beleggingsondernemingen dat is geïntroduceerd met Richtlijn (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad² en Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad³ vergt een aantal wijzigingen van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 van de Commissie⁴. Meer bepaald heeft Richtlijn (EU) 2019/2034 de definitie van “beleggingsondernemingen” uit Richtlijn 2014/59/EU gewijzigd. Daarom is het noodzakelijk om de definitie van beleggingsondernemingen uit Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 dienovereenkomstig te wijzigen. De gewijzigde definitie moet de in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 bepaalde uitsluitingen behouden. Aangezien beleggingsondernemingen met een vergunning om een multilaterale handelsfaciliteit te exploiteren zonder risico-relevante activiteiten 3 of 6 uit afdeling A van bijlage I bij

¹ PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>.

² Richtlijn (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende het prudentiële toezicht op beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijnen 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU en 2014/65/EU (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

³ Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

⁴ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/63/oj).

Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad⁵ uit te oefenen, niet langer binnen de scope van de gewijzigde definitie uit Richtlijn 2014/59/EU vallen, is de overeenkomstige uitsluiting uit artikel 3, punt 2), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 achterhaald en moet deze worden geschrapt. Daarentegen blijft de uitsluiting van bepaalde laag-risico beleggingsondernemingen die onder artikel 96, lid 1, punten a) en b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁶ vallen, noodzakelijk om het oorspronkelijke toepassingsgebied van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 te behouden. Aangezien artikel 96 van Verordening (EU) nr. 575/2013 vanaf 1 januari 2026 niet langer van toepassing is, moeten de inhoudelijke criteria van die bepaling in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 worden opgenomen. Lidstaten behouden de bevoegdheid om de risicoaanpassing vast te stellen voor de betrokken uitgesloten beleggingsondernemingen, waarvoor de verplichting geldt om vooraf bijdragen te betalen krachtens artikel 103, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU, maar die over een vergunning beschikken om slechts beperkte diensten en activiteiten te verrichten en niet aan bepaalde kapitaal- en liquiditeitsvereisten onderworpen zijn, zodat die ondernemingen geen buitensporige lasten opgelegd krijgen. Die beleggingsondernemingen moeten daarom uitgesloten blijven van het toepassingsbereik van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63.

- (2) Richtlijn (EU) 2019/2034 heeft een nieuwe definitie ingevoerd van bevoegde autoriteit belast met het toezicht op beleggingsondernemingen die onder prudentiële raamwerk vallen dat in die richtlijn en in Verordening (EU) 2019/2033 is vastgesteld. De definitie van bevoegde autoriteit in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 moet dus worden gewijzigd zodat deze de beide bevoegde autoriteiten omvat, die respectievelijk bevoegd zijn voor het toezicht op kredietinstellingen of beleggingsondernemingen, al naargelang.
- (3) Als gevolg van het prudentiële raamwerk dat met Richtlijn (EU) 2019/2034 en Verordening (EU) 2019/2033 is ingevoerd, zijn beleggingsondernemingen met totale geconsolideerde activa onder bepaalde drempels in beginsel niet langer onderworpen aan de kapitaal- en liquiditeitsvereisten die zijn vastgesteld in Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad⁷ en Verordening (EU) nr. 575/2013 en de daarmee samenhangende rapportageverplichtingen. Bijgevolg zijn vele van de maatstaven voor risicoaanpassing uit Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63, die op deze vereisten zijn gebaseerd, niet langer op die beleggingsondernemingen van toepassing. Die beleggingsondernemingen, die krachtens artikel 103, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU verplicht zijn bij te dragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen, hebben doorgaans een lager risicoprofiel en zijn minder systemisch dan grote beleggingsondernemingen en het is weinig waarschijnlijk dat zij in afwikkeling worden geplaatst, aangezien zij onderworpen zijn aan een

⁵ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

⁶ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁷ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

vastekostenvereiste waarmee zij bij falen zouden moeten kunnen worden geliquideerd volgens de normale insolventieprocedure. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel moeten die beleggingsondernemingen dus worden onderworpen aan een vereenvoudigde berekening van hun bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen. Het is passend om die beleggingsondernemingen alleen te onderwerpen aan de risicoaanpassingsmethode op basis van hun omvang (jaarlijkse basisbijdrage). Om te voorkomen dat die beleggingsondernemingen nadeel ondervinden ten opzichte van de wijze waarop zij zouden zijn behandeld op grond van de methode die voor alle instellingen van toepassing is, moeten die beleggingsondernemingen de mogelijkheid hebben om de toepassing te vragen van de aanvullende risicoaanpassing op basis van risicofactoren wanneer de toepassing van die methode een lager bijdragebedrag zou opleveren. Om afwikkelingsautoriteiten in staat te stellen te bepalen welke methode de lagere bijdrage oplevert, moeten beleggingsondernemingen in dergelijke gevallen afwikkelingsautoriteiten de nodige informatie verschaffen. Die wijziging mag geen kleinere beleggingsondernemingen betreffen waarvoor momenteel de regeling met een forfaitair bedrag van toepassing is die in artikel 10 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 is vastgesteld; die moet van toepassing blijven op de beleggingsondernemingen die onder dat artikel vallen. Dat valt te verantwoorden door de zeer kleine omvang van die beleggingsondernemingen, die inhoudt dat de kans dat zij moeten worden afgewikkeld, kleiner is en dat bij afwikkeling de impact ervan op de financiële stabiliteit en op het afwikkelingsfonds beperkt is.

- (4) In het prudentiële raamwerk dat met Richtlijn (EU) 2019/2034 en Verordening (EU) 2019/2033 is ingevoerd, mogen bevoegde autoriteiten niettemin, onder bepaalde voorwaarden, beslissen om de prudentiële vereisten uit Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 ook toe te passen op bepaalde beleggingsondernemingen die in beginsel niet aan die vereisten onderworpen zijn, wanneer dergelijke beleggingsondernemingen een hoger risico inhouden of om beleggingsondernemingen in staat te stellen die prudentiële vereisten toe te passen. Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 moet die flexibiliteit in aanmerking nemen en in die gevallen moet de methode voor het berekenen van de bijdragen de prudentiële behandeling van die beleggingsondernemingen weerspiegelen. In dergelijke gevallen moeten de betrokken beleggingsondernemingen niet langer uitsluitend onderworpen worden aan de jaarlijkse basisbijdrage, maar ook aan de aanvullende risicoaanpassing op basis van risicofactoren.
- (5) Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad⁸ en Richtlijn (EU) 2024/1174 van het Europees Parlement en de Raad⁹ hebben het in Richtlijn 2014/59/EU vastgestelde minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva ingrijpend gewijzigd. Als gevolg van die wijzigingen moet het MREL, dat oorspronkelijk was gedacht als een algemeen vereiste dat op alle instellingen van toepassing is, worden toegesneden op iedere instelling, afhankelijk van de specifieke afwikkelingsstrategie die wordt gekozen voor de instelling of de

⁸ Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en Richtlijn 98/26/EG (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 296).

⁹ Richtlijn (EU) 2024/1174 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU en Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot bepaalde aspecten van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (PB L, 2024/1174, 22.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1174/oj>).

groep waarvan de instelling deel uitmaakt. Te liquideren entiteiten zijn niet langer onderworpen aan het MREL en in het geval van groepen kunnen instellingen wel of niet aan het MREL onderworpen zijn, afhankelijk van de vraag of het te liquideren of af te wikkelen entiteiten betreft. Voorts moet het MREL worden samengesteld uit verschillende financiële instrumenten en moet het anders worden gekalibreerd (extern of intern MREL), afhankelijk van de vraag of de instelling het point of entry voor de afwikkeling van de groep is of niet. Daardoor is de risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” die in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 is vastgesteld, als onderdeel van de risicopijler “Risicoblootstelling” (die was ontworpen voor een MREL dat eenvormig op alle instellingen van toepassing is), niet langer geschikt om te worden toegepast op alle instellingen om de bijdrage van die instellingen bij te stellen in verhouding tot hun risicoprofielen. Met name kan die risico-indicator nadelig zijn voor te liquideren entiteiten, aangezien deze geen MREL hebben. De risicopijler “Door de afwikkelingsautoriteit te bepalen aanvullende risico-indicatoren” die onder meer de risico-indicator “afwikkelbaarheid” bevat, houdt voor alle instellingen beter rekening met het MREL. De risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva” in de risicopijler “Risicoblootstelling”, en de daarmee samenhangende bepalingen en verwijzingen, moeten dus worden geschrapt.

- (6) Het is passend om een gelijk relatief gewicht te behouden voor elk van de drie resterende risico-indicatoren van de risicopijler “Risicoblootstellingen”, die moeten worden herschaald na het schrappen van de risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva”, zodat de som van elk van hen 1 bedraagt.
- (7) De praktijkervaring met het innen van bijdragen tijdens de initiële periode, waarin de afwikkelingsfinancieringsregelingen het streefdoel moesten bereiken, heeft geleerd dat het, om rechtszekerheid en voorspelbaarheid te verzekeren, noodzakelijk is om een termijn te bepalen voor de mogelijkheid om aanpassingen of herzieningen te vragen van bij afwikkelingsautoriteiten in te dienen informatie. Die termijn loopt vanaf de datum waarop de instelling wordt kennisgegeven van het besluit over de jaarlijkse bijdrage, en moet aflopen op 31 januari van het jaar volgend op de vierde bijdrageperiode na de bijdrageperiode waarin van dat besluit is kennisgegeven. Ter wille van de rechtszekerheid mag het niet mogelijk zijn die termijn op te schorten.
- (8) Om rechtszekerheid te garanderen voor bijdrageperioden voorafgaand aan de bijdrageperiode 2026, moet een overgangsvervaltermijn van toepassing zijn op verzoeken om aanpassing of herziening van informatie die ten behoeve van de berekening van jaarlijkse bijdragen wordt ingediend. Dergelijke verzoeken met betrekking tot bijdrageperioden waarvoor van het besluit tot vaststelling van de jaarlijkse periode vóór de bijdrageperiode 2026 is kennisgegeven, mogen slechts toelaatbaar zijn tot 31 januari 2031. Het mag niet mogelijk zijn die overgangsvervaltermijn op te schorten.
- (9) De risicopijler “Belang van een instelling voor de stabiliteit van het financiële stelsel of de economie” omvat de indicator “Aandeel in de interbancaire leningen en deposito’s in de Europese Unie, wat het belang van de instelling voor de economie van de lidstaat van vestiging weergeeft”. De praktijkervaring met het innen van bijdragen heeft de redundantie aangetoond van het verzamelen van data met betrekking tot de noemer “Totale interbancaire leningen en deposito’s in de EU” uit stap 1 (“Berekening van de ruwe indicatoren”) in bijlage I bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63,

omdat dezelfde uitkomst – in termen van zowel de risicoaanpassingsmultiplicator \tilde{R}_n als de jaarlijkse bijdrage c_n – wordt verkregen door alleen de teller van die indicator te gebruiken, nl. het totale bedrag aan interbancaire leningen en interbancaire deposito's van een instelling. Die noemer moet dus worden geschrapt, samen met de overeenkomstige rapportageverplichtingen van afwikkelingsautoriteiten. De vermelding van een “aandeel” moet worden vervangen door een vermelding van het “totale bedrag” aan interbancaire leningen en deposito's.

- (10) Het is noodzakelijk om rechtsonzekerheid te vermijden ten aanzien van de verplichtingen inzake de rapportage van informatie en de berekening van bijdragen aan nationale afwikkelingsfinancieringsregelingen. Overeenkomstig artikel 20, lid 1, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 is, wanneer de voor een specifieke indicator vereiste informatie niet is opgenomen in het toepasselijke vereiste voor toezichtsrapportage voor het referentiejaar, die risico-indicator pas van toepassing wanneer dat vereiste voor toezichtsrapportage van toepassing wordt. Bepaalde informatie die vereist is voor de risico-indicator “Door de instelling bovenop het MREL aangehouden eigen vermogen en in aanmerking komende passiva”, moest vanaf 28 juni 2021 worden opgenomen in de toepasselijke vereisten voor toezichtsrapportage. De ingrijpende wijzigingen van het MREL hebben het evenwel onmogelijk gemaakt om de eenvormige informatie te verzamelen die voor de toepassing van die indicator vereist is – en hebben zo de eenvormige praktische toepassing ervan belemmerd. Om snel te zorgen voor consistentie tussen de juridische en de feitelijke situatie, en om met de MREL-risico-indicator samenhangende rapportagedruk te vermijden, moet de schrapping van die risico-indicator van toepassing zijn voor de bijdrageperiode 2026 en nadien, d.w.z. vanaf 1 januari 2026.
- (11) Om voor vereenvoudiging te zorgen en zo snel mogelijk rapportagedruk voor afwikkelingsautoriteiten tot een minimum te beperken, moeten de Europese Bankautoriteit en de instellingen de wijzigingen met betrekking tot de schrapping van de noemer van de indicator “Interbancaire leningen en deposito's” – die redundant is gebleken – toepassen voor de bijdrageperiode 2026 en nadien, d.w.z. vanaf 1 januari 2026.
- (12) Om voor een heldere en voorzienbare toepassing te zorgen van de vervaltermijnen voor verzoeken om aanpassing of herziening van informatie ingediend voor de berekening van jaarlijkse bijdragen, moeten die vervaltermijnen van toepassing zijn voor de bijdrageperiode 2026 en nadien, d.w.z. vanaf 1 januari 2026. De overgangsvervaltermijn – waarbij 31 januari 2031 als uiterlijke datum wordt vastgesteld – moet van toepassing zijn op verzoeken met betrekking tot bijdrageperioden voorafgaand aan de bijdrageperiode 2026.
- (13) Om afwikkelingsautoriteiten voldoende tijd te bieden om hun systemen en praktijken voor het verzamelen van data aan te passen, moeten de veranderingen met betrekking tot de toepassing van de nieuwe methode voor het berekenen van bijdragen van beleggingsondernemingen en de daarmee samenhangende verplichting voor de toezichthoudende autoriteiten om de afwikkelingsautoriteiten te informeren, van toepassing zijn voor de bijdrageperiode 2027 en nadien, d.w.z. vanaf 1 januari 2027.
- (14) Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 moet dan ook dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63

Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) punt 2) wordt vervangen door:

“2) “beleggingsondernemingen”: beleggingsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 3), van Richtlijn 2014/59/EU, met uitsluiting van beleggingsondernemingen die aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

 - (a) handelen voor eigen rekening uitsluitend om orders van cliënten te plaatsen of uit te voeren, of om toegang te krijgen tot een clearing- en afwikkelingssysteem of een erkende beurs in de hoedanigheid van gemachtigde of uitvoerder van een order van een cliënt;
 - (b) voldoen aan alle volgende voorwaarden:
 - i) zij houden geen gelden of effecten van cliënten aan;
 - ii) zij handelen uitsluitend voor eigen rekening;
 - iii) zij hebben geen externe cliënten;
 - iv) de uitvoering en afwikkeling van hun transacties vinden plaats onder verantwoordelijkheid van een clearinginstelling en worden door die clearinginstelling gegarandeerd;”;
 - b) punt 8) wordt vervangen door:

“8) “bevoegde autoriteit”: een bevoegde autoriteit zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 40), van Verordening (EU) nr. 575/2013 of een bevoegde autoriteit zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 5), van Richtlijn (EU) 2019/2034;”;
 - c) punt 15) wordt geschrapt;
- (2) artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) in lid 2 wordt punt a) geschrapt;
 - b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De pijler “Belang van een instelling voor de stabiliteit van het financiële stelsel of de economie” omvat de indicator “Totaal bedrag aan interbancaire leningen en deposito’s in de Europese Unie, wat het belang van de instelling voor de economie van de lidstaat van vestiging weergeeft.”;
- (3) in artikel 7 wordt lid 2 vervangen door:

“2. Elke risico-indicator van de pijler “Risicoblootstelling” heeft hetzelfde gewicht.”;
- (4) in artikel 8 wordt lid 2 geschrapt;
- (5) het volgende artikel 11 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 11 bis

Jaarlijkse bijdragen van bepaalde beleggingsondernemingen

1. Onverminderd artikel 10 worden de jaarlijkse bijdragen van in artikel 1, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 bedoelde beleggingsondernemingen die niet onder de afwijking van artikel 1, lid 2, van die verordening vallen, berekend overeenkomstig artikel 5 van deze verordening.
 2. In afwijking van lid 1 worden de jaarlijkse bijdragen van in lid 1 bedoelde beleggingsondernemingen overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 berekend wanneer een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - (a) de bevoegde autoriteit heeft, krachtens artikel 1, lid 5, van Verordening (EU) 2019/2033, toegestaan dat de beleggingsonderneming de vereisten van Verordening (EU) nr. 575/2013 toepast;
 - (b) de bevoegde autoriteit heeft, krachtens artikel 5, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/2034, de discretie uitgeoefend om die beleggingsonderneming aan de vereisten van Verordening (EU) nr. 575/2013 te onderwerpen.
 3. Wanneer een in lid 1 van dit artikel bedoelde beleggingsonderneming voldoende bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat het overeenkomstig artikel 5 berekende bijdragebedrag hoger is dan de overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 berekende bijdrage, past de afwikkelingsautoriteit het laagste bedrag toe.
 4. Wanneer een in lid 1 bedoelde beleggingsonderneming gebruikmaakt van lid 3, informeert zij de afwikkelingsautoriteit daarvan en verstrekt zij die afwikkelingsautoriteit alle in artikel 14, leden 1, 2, 3 en 6, bedoelde informatie, binnen dezelfde termijn als de in artikel 14, leden 1 en 4, bepaalde termijnen.”;
- (6) artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:
- a) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De in bijlage II bedoelde informatie, die is opgenomen in de vereisten voor toezichtrapportage die in Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie* zijn vastgesteld, dan wel, in voorkomend geval, bij enigerlei ander vereiste voor toezichtrapportage dat uit hoofde van nationale wetgeving op de instelling van toepassing is, wordt aan de afwikkelingsautoriteit verstrekt zoals zij door de instelling is gerapporteerd in het laatste bij de bevoegde autoriteit ingediende relevante toezichtsverslag dat betrekking heeft op het referentiejaar van de in lid 1 van dit artikel bedoelde jaarrekening.
 - b) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Ingeval de bij de afwikkelingsautoriteiten ingediende informatie of data aan bijwerkingen of correcties onderhevig zijn, worden die bijwerkingen of correcties zonder onnodige vertraging binnen de in artikel 17, lid 5, vastgestelde termijn bij de afwikkelingsautoriteiten ingediend.”;
- (7) artikel 15 wordt geschrapt;

* Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie van 17 december 2020 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 (PB L 97 van 19.3.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/451/oj).”;

- (8) aan artikel 17 wordt het volgende lid 5 toegevoegd:
- “5. Voor verzoeken om aanpassing of herziening van informatie ingediend ten behoeve van de berekening van jaarlijkse bijdragen geldt een termijn. Die termijn loopt vanaf de datum waarop de afwikkelingsautoriteiten de instelling krachtens artikel 13, leden 1 en 2, hebben kennisgegeven van het besluit tot vaststelling van de jaarlijkse bijdrage, en loopt af op 31 januari van het jaar volgend op de vierde bijdrageperiode na de bijdrageperiode waarin van dat besluit is kennisgegeven.
- De in de eerste alinea van dit lid bedoelde termijn is van toepassing op zowel door instellingen krachtens artikel 14, lid 5, ingediende verzoeken om aanpassing of herziening als verzoeken die uitgaan van de afwikkelingsautoriteiten. De vervaltermijn kan niet worden opgeschort.
- Wanneer 31 januari geen werkdag is, loopt de in de eerste alinea bedoelde termijn af op de volgende werkdag.”;
- (9) in artikel 19 wordt lid 3 vervangen door:
- “3. Bevoegde autoriteiten verschaffen afwikkelingsautoriteiten alle informatie waarmee afwikkelingsautoriteiten de jaarlijkse bijdragen kunnen berekenen, onder meer met name de volgende elementen:
- a) informatie over de aanvullende risicoaanpassing;
 - b) eventuele ontheffingen die bevoegde autoriteiten krachtens Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 aan instellingen hebben verleend;
 - c) relevante informatie over ontheffingen die bevoegde autoriteiten krachtens artikel 1, lid 5, van Verordening (EU) 2019/2033 aan beleggingsondernemingen hebben verleend; en
 - d) relevante informatie over krachtens artikel 5, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/2034 genomen besluiten.”;

(10) aan artikel 20 wordt het volgende lid 10 toegevoegd:

“10. In afwijking van artikel 17, lid 5, worden verzoeken tot aanpassing of herziening van informatie ingediend ten behoeve van de berekening van jaarlijkse bijdragen voor bijdrageperiodes voorafgaand aan de bijdrageperiode 2026 ingediend tegen 31 januari 2031.

Wanneer 31 januari geen werkdag is, loopt de in de eerste alinea bedoelde termijn af op de volgende werkdag.

De eerste alinea van dit lid is van toepassing op zowel door instellingen krachtens artikel 14, lid 5, ingediende verzoeken tot aanpassing of herziening als van de afwikkelingsautoriteiten uitgaande verzoeken. De vervaltermijn kan niet worden opgeschort.”;

(11) bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2026.

In afwijking van de tweede alinea geldt het volgende:

a) artikel 1, punten 5) en 9), is van toepassing met ingang van 1 januari 2027;

b) artikel 1, punt 10), is van toepassing met ingang van [PO please insert the date = the date of entry into force of this Regulation].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24.2.2026

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN